

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Előfizetési árak:

Helyben házbiz. hordva:	
Egész évre	12 ft.
Fél évre	6 ft.
Negyed évre	3 ft.
Egy órára	1 ft.
Videkre postán küldve:	
Egész évre	14 ft. — kr.
Fél évre	7 ft. — kr.
Negyed évre	3 ft. 50 kr.
Egy órára	1 ft. 20 kr.

Szerkesztőség:
Főter, Hermann-utvar 1. emelet, a felsőszalonon.
Bérméltelen leveleket csak ismert közlő fogadunk el. Köziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főter, Hermann-utvar 1. emelet, a külső folyosón.

Hirdetések díjazabály szerint. Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

Arad, február 7.

A képviselőház pénteki ülésében nagyérdemű felszólalások történtek a költségvetés felülvizsgálata tárgyában. Azon válaszként, melyet Tisza kormányelnök adott Gurbán Constantin képviselőnek, lényegileg hozzájárultak a mérsékelt ellenzék vezérszónokai, Apponyi Albert gróf és Szilágyi Dezső is, a ház osztatlan tetszése közben.

A bécsi német klub megmondolatlanság felépése már kezdi megteremni gyümölcsét. A cseh pártvezénytel Prágából sürögősen felszólította a bécsi szűz egylet elnökeit, hogy a német klub elleni demonstráció tárgyaiban lépjenek érintkezésbe azon bécsi frakciókkal, melyek a képviselőház balpártjával ellenséges viszonyban vannak.

A kiegyezési tárgyalások. A „Pol. Corr.” budapesti tudósítása szerint azt reméli a magyar kormány, hogy március első felében az országgyűlés elé terjesztheti a bank szabadságról, a cenzor adóról, a vámszabadság, a közpénzügyekről, a 80 millió adósságról és a közös vámtarifáról szóló törvényjavaslatokat. Az illető törvényjavaslatok kidolgozása némi időt fog még igénybe venni, emellett valószínű az a hír, hogy a bizottságok által elintézték a közgazdasági javaslatok előtti tárgyalásokat a ház elé. A számkérdés utasítás kaptak, hogy a bank- és vámszabadság ügyében maradjon pontjait minél előbb intézzék el, oly compromissum alapján, amely közelíti a két kormány álláspontjához.

A közös külügyminiszterium kezdeményezésére, miután a magyar kormány már hasonlóképpen intézkedett, az osztrák külügyminiszterium egyetértve a honvédelmi miniszteriummal elrendelte, hogy azoknak, akik az állam kötelekéből való elhúzózkodást kéri, az illető bizonyítványt az eszék és kir. követések útján kézbesítendő és emellett a hatóságok által az okmányok kiszolgáltatását kéri megkereséssel együtt a követésekhez küldendő.

A bécsi német klubban még egyre tart a válság, s a radikális elemek azon fáradozása, hogy a mérsékeltbelleket meggyőzzék, sikertelen maradt. A klub több tagja, a kik ellenzék a Bismarckhoz intézendő feliratot, St.-Pöltenbe utazott dr. Ofnerhez, hogy a helyzet felől támaszkodjanak vele, illetve megállapodásra jussanak az iránt, vajon kilépjenek-e a klubból. A mérsékeltbellek kiválasztása kétségtelenül látszik. Derschla graeci képviselő a német klubban kijelentette, hogy még külön üdvözlő táviratot is szándékszik Bismarck herceghez intézni.

A horvát bán nyilatkozata. A horvát tartománygyűlés febr. 6-iki ülésén gr. Khuen-Héderváry bán felett Frank képviselő vádjaira, főleg a vinkoveze-breskai vasút kiépítését illetően. Ezután kijelenti a bán, hogy neki nincsenek fizetett magasztalói. Bizonyos körök természetesen nem dicsérik őt, azoknak a dícséretével pedig, a kik dicsérik, alig lehet megelégedve, mert nem fogják fel teljesen intencióit.

Majd azon állítás tarthatatlanságát mutatja ki, hogy egy 50 kilométer hosszú vasutonalat 800.000 frttal egyáltalán ki lehetne építeni; szél a pénzeszerzésről és kimutatja Frank állításainak téves voltát, valamint egész érvelésének tarthatatlanságát. Azon megjegyzése tette át, hogy a bán Klunval propagandát csinált, kijelenti a bán, hogy a demagogikus támadások a politikai téren épp oly aljasak, mint a magánbeszélgetés ellen intézettek. Tiltakozik Frank politikai demenciájára ellen és eltilti egy oly egyén megmondolatlanságát, ki itt nem védelmezheti magát. A bán kijelenti, hogy Franknak vagy panaszot kell elvennie, vagy alkalmat adnia, hogy rágalmasz miatt panaszt emeljen. Remélhetőleg nem fog az immunitásban keresni védelmet, mert különben ki kellene jelentenie, hogy Frank tudva rágalmozott.

A beszédet gyakori tetszésnyilvánítások szakították meg és végül zajos „szívó” kiáltások hangzottak fel. Miután a bán az ülésből távozott, a regnicoláris küldöttség számára Spevecz és Subotics helyébe más két tag megválasztása ejtették meg. Azoknál Zunicas kérését (tyúrtud tudor választotta meg. Erre a tartománygyűlés bizottságai számára a pótválasztások következtek.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. 6-án.

Elnök az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv hitelesítése után bemutatja a soproni ügyvédi kamarának Zichy Antal által beadott kérvényét a köztörvényhatóságokról szóló törvényjavaslat 54. §-ának módosítása tárgyában.

Folytatották a vallás- és közoktatási miniszterium költségvetésének tárgyalását.

Rossival István Ugronnal szemben megjelölt, hogy számos püspök kevesebbet fordít a saját személyes kényelmére, mint Ugron maga. Kéri Ugront, vajon hajlandóan érezné magát e tekintetben is az első hívek szegénységét követni és hogy hajlandó volna-e

a maga vagyonát a püspökök lábához lerakni, feltéve, hogy azok előre is jeleznék a vallásos ezülről, a melyre azt fordítani akarnák? (Derűltsg.)

Jobban használták fel az egyházi vagyon most a püspökök kezében, mint felhasználták azon autonómia keretében.

Ugron hibáztatja a püspöki kart, és gondatlansággal és hanyagsággal vádolja azért, hogy elhanyagolja az alsóbb papság sorsát. (Közbeszólások szelsőbaloldali: Talán nem igaz?) Nem igaz! Biztosíthatja Ugront, hogy a püspöki kar szíven viseli az alsó papság sorsát, mert ezeket költ évenként az alsóbb papság anyagi sorsának javítására.

Zimándy beszédére tette át, tiltakozik azon vád ellen, hogy a jobboldal önérzetes, vallásos és keresztény emberek nem volna szabad úlni. T. képviselőtársam — így folytatja Zimándyhoz intézte szavait — az, hogy mi ez oldalról védelmezzük a háza javát, ez oldal képviselői a háza érdekeit, nem vallásos és nem keresztény embereknek deklaráljon. Vagyunk oly vallások, vagyunk oly önzettek és vagyunk legalább is oly keresztények, mint ön. (Elnök helyeslés a jobboldal. Nagy zaj, mozgás balról. Elnök csejeng.)

Elnök: Kérem a képviselő urakat, mellőztassanak a szónokot türellemmel hallgatni. Nem eszola, ha e sok közbeszólásra erősebben beszél, mint szándékolt.

Rossival István: Nem szoktam személyeskedni: nem szeretem azt a modort, ha egy pap marakodik másik paptársával. (Nagy zaj, derűltsg a szelsőbaloldalon.) De oly felszólalásokat, amiknél tegnap Zimándy képviselő irtól hallottunk, lehetetlen megjegyezni nélkül hagyni, mert akkor azon hibába esnénk, hogy: qui tacet, constentire videtur.

T. képviselőtársam, azon idő óta, mióta Trefort a kultuszminiszteri székben ül, számos püspöki szék lett betöltve, még pedig nagyérdemű, kitűnő férfakkal, kiknek érdemei előtt meghajol Zimándy képviselő ur is. Ha állana az, amit ő állít, akkor azon magas állású egyéneknek nem volna becsülete, nem volna jó neve, tisztelete a katolikus nép előtt. Ezen rágalmat... (Zajos felkiáltások a szelsőbaloldalon: Ohó! Ohó! Felkiáltások a jobboldalról: Igen! Igen!) T. képviselőtársam, én itt nyíltan alkalmat nyújtok arra és alkalmat fog nyújtani az egész ház, hogy ezofajla meg amit mondtam. (Helyeslés a jobboldalon. Zajos ellentmondások a szelsőbaloldalon.)

Ha nem tetszik: „rágalom”, pedig másnak kvalifikálni nem lehet, hát azt mondom: megmondolatlanság állít. (Derűltsg.)

Ezen megmondolatlanság állítását én visszautasítom azon magas állású egyházi férfiak nevében. (Felkiáltások a szelsőbaloldalon: Megbízta? Hol a megbízás?)

Thaly Kálmán: Nem hiszszük el! Nem bízzuk rá. (Derűltsg a szelsőbaloldalon.)

Rossival István: En meghiszem, hogy Thaly képviselő ur sokat el nem hisz...
Thaly Kálmán: Bizony nem! (Derűltsg a szelsőbaloldalon.) Kivált ha jesusita mondja! (Mozgás.)

Rossival István: Hanem az igazság, nézetem szerint, nem azon fordul meg, hogy Thaly képviselő ur elhiszi-e vagy nem. Az igazság magában véve igazság. (Ugy van! a jobboldalon.) Mondom, ezen állításait visszautasítom azon magas állású férfiak nevében. (Felkiáltások a szelsőbaloldalon: Hol a megbízás?) a kiket itt nyílt üléseben, hol nekik nincs alkalmuk Zimándy urat megzavartolni, szabadságot vett magának ily modorban öcsérolni. Irásbeli megbízás nélkül is kötelességem ezen sértő megjegyzéseket visszautasítani. (Helyeslés a jobboldalon.)

Ezeket akartam röviden megemlíteni és kijelentem, hogy a tárgyalás alatt levő költségvetést elfogadom. (Elnök helyeslés a jobboldalon.)

Zimándy Ignác azt jegyzi meg, hogy eszéigában sem volt valakit rágalmozni, vagy a püspöki kart a legkisebb szócskával is megmondolatlanság. (Felkiáltások a szelsőbaloldalon: Hol a megbízás?) a kiket itt nyílt üléseben, hol nekik nincs alkalmuk Zimándy urat megzavartolni, szabadságot vett magának ily modorban öcsérolni. Irásbeli megbízás nélkül is kötelességem ezen sértő megjegyzéseket visszautasítani. (Helyeslés a jobboldalon.)

Andraánky Gábor br. Irányi Dániel hat. javaslatára reflektál. Utal arra, hogy az állam tör. oly vallást, melynek tanairól fogalma sincs. Szó az a szűzességnek tartja a katolikus autonómiát, nehogy azon nagy vagyon, mely a miniszter szerint a püspököknek adományoztatott, végre is épp úgy, mint a magánvagyon, szűz kézzel kerüljön. (Ugy van! a bal- és szelsőbaloldali egyes padjain.) Teljes mértékben esatlakozik Ugron Gábor és Szilágyi Virgil tegnapi fejtevéseivel. (Helyeslés a bal- és szelsőbaloldali egyes padjain.)

Gajary Odón a költségvetést elfogadja, mert a közoktatásügy állapotáról kiadott jelentés adatai meggyőzőek arról, hogy közoktatásügyünk folytonos haladásban van. Irányi beszéddel foglalkozva, kijelenti, hogy nem fél a klerikális reakció vadjától és hosszasan ezofajla Herman azt az állítást, hogy vallás és iskola egymást kizárják. Szó ezután a harmadik egyetem felállításáról. (Helyeslés a jobboldalon.)

Szalay Imre Irányi határozati javaslatát mellől szól.

Apponyi Albert gr.: A vita folyamán felmerült két elvi kérdésben a vallásszabadság és a catholics autonómia kérdésében már a mult ülészkabban állást foglalt. Ez alkalommal nem terjeszkedik tehát ki a kérdésekre. De a vita folyamán történt egyes megjegyzések készítk szölsára.

A közoktatási miniszter ur az mondotta, hogy az egyház szervezetével nem egyezik meg a catholics autonómia s az államra nézve is veszélyes járhat. De hiszen olyan autonómia nem is tervezett senki, mely a királyi kegyuri jogain akar keresztül menni s az egyház szervezetét megdönteni igyekszik. Ezért tiltakozik is a catholics lakosság nevében azon fölvetés ellen, mintha veszélyes lenne a catholics polgárok részvetele a catholics egyház ügyeiben.

A Pazmanium kérdésére a miniszter igen röviden azt mondta, hogy az alapítványok természete miatt nem lehet a Pazmaniumot Magyarországra hozni. Ez az állítás nekülözi a kelő valóságot. Mert az 1827-ik évben egy regnicoláris küldöttség javaslatát köztött ott van a Pazmanium hazahozatalának javaslata is.

Ez után Szabovlyevics és Gyurkovics nyilatkozataira reflektál. Öronnell hallotta azt a loyális hangot, melyen ők szólottak. S az a nyilatkozat, melyet a miniszterelnök egy másik nemzetiégi képviselő, Gurbán Konstantin beszédére tett, teljesen correct és teljesen helyes volt. (Helyeslés a jobboldalon.)

Az általános vitában kifejtette a szelő pártja, hogy a miniszterelnök politikáját a nemzetiégi dolgokban nem tartja helyesnek: de tegnapi kijelentését teljesen correctnek tartja mindenké.

Hajlandó a szelő Gyurkovics és Szabovlyevics beszédében minden kifejtette jó értelembe venni, mert úgy látja, hogy az egyeséges magyar politikai nemzet tagjainak léptek itt fel s nem mint külön közjogi nemzetiégi képviselő. Olyan föderatívális föfogásnak joga nincs, mely külön közjogi alapon álló nemzetiégi képviselő állónak tartja a magyar nemzetet.

Aggodalommal hallotta Gurbán beszédének egy részét, melyben panaszkodott a magyar nyelv kötelező volta miatt. A magyar nyelv a kulturális egység nyelve ez országban. S midőn magyar kulturára törekünk, akkor a magyar államegység megszilárdítására törekünk és e törekvésben részt kell venni a háza minden polgárának. (Helyeslés a bal és szelső baloldalon.)

Trefort Agoston kijelenti, hogy az egyes catholicsokat, az egész catholics egyházat sérteni nem akarta. De azt hiszi, hogy azok, kik a kath. autonómia létrehozásán fáradoznak, nagyon tévednek. Ne vegyék sértésnek, de beleszót abba a hibába, a mit rémítől úgy fejeznek ki: Die Politik des Unbewusstem. (Mozgás bal felől, tetszés a jobboldalon.)

A Pazmaniumról ismétli azon maggyőződését, hogy az alapítványi ügy természeténél, hogy nem lehet Magyarországra áthelyezni. Ha talán téved, bizonyára nem fogja ellenézni annak hazahozatását.

Babes Vincez panaszkodik a román cultura elhanyagolása miatt. Törvény van Magyarországon a nemzetiégi érdekeinek védelmére s még sem védelem meg azok. Jól van! először vigyék keresztül a magyar culturát, de aztán gondoljanak azokra a nemzetiéségekre is, melyek nem tegnap óta, hanem ezred éve óta itt élnek.

A szelő hat jobban bírják a magyar nyelvet, mint a román (Elnézés minden oldalról), hát ez nem elég? Mit kívánnak a románoktól, hol van a határ, ameddig magyarosítani akarnak?

A miniszterelnök azt mondta, hogy a magyarok alkották a magyar államot. Ez nem áll. Különböző nemzetiéségek alkották, már ezred éve előtt is ez országot. Nem tagadja, hogy primatív joga van a magyaroknak az országban: a vezérszerep mindig az övé volt, de az nem képez jogot a kizárólagosságra!

A miniszterelnök ur többször mondotta, hogy széles világon sehol nincs oly szabadsága a nemzetiéségeknek, mint itt. Ez igaz is, nem is, igaz elvben, de nem igaz tényleg. A nemzetiégi törvény holt törvény!
Fiumében a parányi olasz lakosságért többet tesz a kormány, mint a nagy főnem romániségért. A román culturára mit sem fogadja el.

Szilágyi Dezső reflektál a vita folyamán felmerültekre. Babessel szemben megjegyzi, hogy minden egyeséges államnak van nemzeti jellege, s ennek az államnak nemzeti jellege a magyar. Mi egy nemzetiégi iránt sem viseltetünk bizalmatlansággal s a loyális kulturai törekvését pártoljuk, de ha felhasználják a törvénybe írt szabadságot arra, hogy támadásokat intézzenek ellenünk, ne képzeljenek oly bárgyú nemzetnek, hogy mit azt elűzzük. (Viharos tetszés minden oldalon.)

Azt mondta Babes, hogy nem a magyarok alkották eszupán a hazát, hanem a többi nemzetiéségekkel együtt. Csakhogy a magyar nemzet minden esatájában a nemzetiéségek nem mint ilyenek, hanem mint magyarok vettek részt, akkor teljes összeolvadás volt a nemzetiéségek és a magyarok között s akkor a hazaságot azok nem köntötték külön föltételekhez. Serti a magyar ember felét, hogy az állam iránti hűséget valaki alhoz köti, hogy az ő kívánságának megfelelő-e az állam? (Helyeslés a jobboldalon.)

Attér ezután a szerb képviselők beszédére. A szerb képviselők a nemzetiégi tör-

vény végrehajtását követelik. Ez jogos követelés. A szerb congressus elnapolását sajnálja a szelő, mert itt a nézetek meg nem tisztultak eléggé. Rámutat arra, hogy mily veszélyes az a conflitus, mely állam és egyház között kitör, ha meg akarják fosztani az államot a jogától, hogy ellenőrizze az egyházat.

Attér ezután a szelő Irányi határozati javaslatára, melyet pártol, majd reflektál a catholicsok autonómiájára s a költségvetés bírálatá mellett az állami közoktatás mellett szól. A költségvetést elfogadja. (Helyeslés a bal és szelső baloldalon.)

Babes Vincez fölfértett szavait magyarázza.

Elnök az általános vitát bezárja, szó illeti még Irányi Dánielt.

Irányi Dániel határozati javaslata mellett szólal föl s megtámadja a közoktatási minisztert: ki Pálból Saulká lett, mert a leghatározottabban ellenzi most az általános vallásszabadság behozatását, a mit régebben nem ellenzött. Fölszólja, hogy a magyar képviselőház mily magasztaltat tanusított az idők folyamán a vallásszabadság iránt. Ezofajla a közoktatási miniszter érveit, melyekkel a vallásszabadság behozatását bizonyította és végül ismételtén ajánlja elfogadásra határozati javaslatát.

Herman Ottó személyes kérdésben reflektál Irányi egy megjegyzésére.

Trefort miniszter néhány képviselő beszédére akar megjegyzést tenni. (Zimándy közbeszó.) Ennek nem felelek. (Derűltsg, helyeslés.) Az mondatott, hogy ő elhanyagolja a magyar géniusz szerinti nevelést. Mi ez? Izzólit kultúra nem létezik, a magyar nemzetnek mindig az volt vezérszerepe, hogy a nyugat civilizációjára támaszkodott. Szó is nagyon tiszteli, mint Irányi, a 48 előtti táblabírákat, de vajjon ezek a magyar géniuszban neveltettek-e? A Quae maribusnak semmi közre nincs a magyar géniuszhoz, ez az akkor világszerte elfogadott jesusita nevelési mód volt. Herman Ottó az akadémiát is felpanaszolja, s azt mondja, hogy szó az akadémiát által meg akarja iratni a magyar történelmet. Csodálkozik az ily beszédén, melyet tan korában lehet elmondani, de nem a képviselőházban (Pillanatokig tartó zaj és felkiáltások: Rendre! rendre! Az elnök csejeng.)

A miniszter ezután elmondja a Herman által említett két esetet. Az asszisztenseket nem a miniszter nevezi ki, azokat az illető tanár választja. Az egyik fiatal ember Mihákovics tanár asszisztense volt s e tanár ajánlatára küldetett Nápolyba.

A mi a másik esetet illeti, annak egyes körülményeit intéztek el az érdekeltek s a képviselő ur együtt, maguk között. (Derűltsg.) ő csak annyit emlí, hogy az illető kitűnő francia, jártas az újabb és régebb francia irodalomban s mert ilyen emberünk kevés van, szívesen alkalmazta. Röstell arról szólni, hogy ő nem keresztényeket is kinevezett tanároknak.

A francia nyelvi tanszéknek nem veszi figyelembe a vallást. A mi az illetőnek zurnalisztikai működését illeti, bevallja, hogy ezikéit nem olvasta. Egyáltalában pedig arra a vádra, hogy ő a saját emberét protogálja, kijelenti, hogy nem sokat ad a sajtóra. (Mozgás.) mert ha adna, megakadályozhatná a durva támadásokat, melyeknek kitéve van. Felolvassa ezután a sajtóról mondatott, a szabadsajtó barátja, de nem költ azt tenni sem hályványak, sem martírnak.

A kritika könnyű, de felelősséggel kell annak járnia. O mialholnap 70 esztendő. (Elnézés.) elég mindent, a mit ember elérhet, könnyen válik meg e helytől s könnyen elvisheteti a vádakat. (Elnézés.)

Herman Ottó személyes kérdésben felszóal s kijelenti, hogy a mit a miniszter a koresmáról mondatott, az ellenzék a közönséges illendő.

A ház ezután elveti mind Irányi, mind Komlissy indítványait (az utóbbit mellett senki sem állt fel, az indítványozó sem) és az ülés 2 órakor véget ért.

Külföld.

A szerb-bolgár fegyverszünet.

A the n b o l a „Chronos”, a miniszterium közlönye constatja, hogy a tervezett százmilios kölcsön nem sikerült. Valoszin, hogy a görög-török viszályt diplomatiai uton sikerül majd megoldani és remélik, hogy Görögország tekintettel a bolgár unióra, kárpótlást fog kapni. — Belgrád ből február 6-áról jelentik: Szerbia és Görögország között egy lát-szik, végleg létesül a véd- és dacszövetség. Görög részről fölszólítanak arról, hogy Románia is hajlandó a szövetséghez járulni, ha Macedónia román területét biztosíthatnak neki. Románia ezen megállapodás szerint, az ellenségeskedés kitörése után közzé azonnal megszállni Silistriát, Schumla és Varna vidéket.

A szerb külügyminiszterium erről nem látszik tudni semmit és az egész dolgot a közvélemény kombinációjának tartják.

Angolország. Aberdeen Irország alkirályává, Keppnare főkamarrásá, Wolverton postájgyi miniszterre Morley közunkatgyi miniszterre és Playfair közoktatási miniszterre nevezett ki. — A királyt Malet berlini nagykövetség és Stanley ezredes eddigi gyarmatgyi miniszternek a Bath-rend nagykövetségét és Morier pétérvári nagykövetségét a Szilvály- és György-rend nagykövetségét

adományozta. — Kinevezettek továbbá: James Bryce államtitkára a külügyminiszteriumhoz, Wodahuse államtitkára a gyarmatgyi miniszteriumhoz, Collings államtitkára a helyi kormányzati ügyek vezetésével megbízott hivatalhoz és Henegaze Lancaester hercezség cancellárjává. A „Dayl News” azt a hírt említi, hogy Granville a litkos pesést örvé fog kinevezetni s a gyarmatgyi tárczát Roseberrynek engedi át. Dilke pedig mint külügyminiszter fog a cabinetbe lépni.

Hobartownból (Tasmania) febr. 6-áról távirják: A delusztrálai szövetségánes elhatározta, hogy feliratot intéz a kormányzóhoz, melyben az Uj-Guineára vonatkozó táviratok és diplomatiai okiratok közlést fogja kérni, továbbá a királyi nölöz is intéz feliratot azon egyezmény tárgyában, melyet Németország és Franciaország, déli-tengeri birtokait illetőleg kötöttek egymással. Ez utóbbi a szövetségánes az Angolország és Franciaország közt létrejött egyezség fontartása mellett fog nyilatkozni, mely biztosítja az Uj-Hollandiák függetlenségét.

Pétérvárról febr. 6-áról jelentik: A pánszláv sajtóban Bismarck herceg utolsó beszédének megítélése tekintetében fordulat észlelhető. A „Petersburgskaja Vjedomosti”, mely azelőtt a lengyelekkel hevesen megta-madta, most a lengyelekkel igen rokonszenző ezikket közöl és kifejti, hogy a porosz országgyűlésben történtek bizonyára nem lesznek hatás nélkül azon lengyelek, kik orosz alattvalók. Talán belátják akkor, hogy az orosz kormány alatt jobb sorsuk van, mint másutt és hogy csak az orosz néppel való ösztöne kibékülés védelmi meg a lengyeleket további sikertelenségekől.

Legujabb posta.

A szerb-bolgár fegyverszünet.

Belgrád ből febr. 6-áról írják: Azt a hírt, mintha a tartalékosok beidézése alkal-mával ellenszolgálatok is fordultak volna elő, hivatalosan koholmányuk nyilatkozták. — M i l á n király febr. 6-án fogadta Belgrádban a kegyelmű kárpót radikális vezérleltakat, kik kihallgatást kértek volt. Megköszönték a király kegyelmét és förtöhetlen hűséget fogadtak a dynastia iránt, mely a valódi nemzeti politikának képviselője. Az a hír, hogy Oroszország kivételével állítog minden nagylatonon helyesli a török-bolgár egyezményt, itt a legkínosabb meglepetést szülte és mérvadó körökben seholgy se akarják elhinni, hogy ebbe Ausztria-Magyarország is beleegyezik. Tagadhatlan tény, hogy az oroszbarájt napról-napra nagyobb befolyást nyer és mind-egyre hátrább mer lépni. — A the n b o l febr. 6-dikáról jelentik: A görög kormányt a hatalmak jan. 24-iki jogyezkere adott válasza így szól: A királyi kormány tudomásul vette a hatalmak nyilatkozatát: de fölszolgálatok tartja fejtetőni álláspontját abban a kérdésben, a melyet megmondott a hatalmaknál. Ez oknál fogva azt hiszi a királyi kormány, hogy az esetleges összehúzóes következményeirel való felelősséget könnytelen visszautasítani. A királyi kormány mindamellett sem akarja ellálgatni, hogy minden akadály, a mely a tengeri hatalmával való rendelkezés ale gördítetik, összeegyeztethetetlenek tartja az állam függetlenségével és a korona jogjával, egyezsemind károsnak az ország politikai érdekeire nézve. — Belgrád ből ismételve megzafolják a cabinet-válságról szóló híreket, mert a válságra nézve állítog teljes egyetértés jött létre a király és (Gerasimus miniszterelnök közt. — P h i l i p p o b o l febr. 5-éről jelentik: Kelet-Rumélia katonai szervezete a jövőben következő lesz: A tartomány hadereje két dandárból fog állani, vagyis négy ezredből, négy-négy ezer emberből; egy tüzérezredből, vagyis nyolcez ütőből, nyolcez-nyolcez ágyúval; végre egy lovas ezredből. Az egész haderő két ezredes parancsnoksága alatt fog állani. — Jan. 22-én új sorozás kezdődött Bulgáriában. A katonaság napokint tart gyakorlatokat és általában minden előkészületeket megtesz a kormány, hogy az esetleges új hájjátra készen legyen. A Kelet-Ruméliában eddig működő közigazgatási híroságok fölszólattak, minthogy a bolgár igazságszolgáltatásban nincs hogy számkúra és ezen kívül nagy terhet rórnának a bolgár költségvetésre, a melyből a philippopol államcsíny óta Kelet-Rumélia költségei fedeztetnek.

— **Franzia kamara.** A kamara febr. 6-iki ülésén 347 szavazattal 116 ellenében elvetette a megkegyelmezésre vonatkozó indítványt, miután Freycnet kormányelnök határozottan ellenzete annak elfogadását.

— **Karlsruhéból** febr. 6-áról jelentik: A második kamarában Turban állami miniszter azon kérdésekre, melyeket az iránt intéztek, hogy mily álláspontot foglalt el a kormány a szeszmonopoliummal szemben, azt válaszolta, hogy Badenre nézve hosszabb elköntítés mellett nagy hátrányokkal járna, ha Eszak-Németországban a szesz megadóztatásában változás történnék. A miniszter reméli, hogy a szövetségánes a javaslatot olyképen fogja megállapítani, hogy alhoz, tekintettel túlyomó előnyére. Baden hozzájárult. A kormány különben csak akkor fogja hozzájárulását nyújtani, ha mindkét kamara beleegyezik a megíllott fontartási jog feladásába.

— **Angol alsóház.** London, febr. 6. Az alsóház, tekintettel a kitűzött újabb választásokra, február 18-ig elnapolta üléseit.

